

Kristi himmelfärds dag

Kyrkoherde Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 14 maj 2026

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi tackar dig för att du upphöjt din Son i den himmelska härligheten, där han sitter på din högra sida och regerar till tidens ände. Låt din helige Ande komma till oss med evangeliets saliggörande ord, så att vi behålls i tron och till slut får stå inför dig och se din härlighet, såsom du har lovat. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Luk. 24:49–53 (3 årg.).

Jesus sade till sina lärjungar: ”Se, jag skall sända er vad min Fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden, tills ni har blivit beklädda med kraft från höjden.”

Sedan förde han dem ut till Betania, och han lyfte sina händer och välsignade dem. Och medan han välsignade dem, skildes han från dem och blev upptagen till himlen. De tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem i stor glädje. Och de var alltid i templet och prisade Gud.

Jesus Kristus, Guds Son som blev människa, har farit upp till himlen. Han som kom till oss som Marias son, en fattig och enkel människa, har nu satt sig på sin furstetron i härlighet, på Faderns högra sida. Den synliga ringhet som kännetecknade hans tid här på jorden, då han endast undantagsvis lät sin gudomliga makt och härlighet lysa fram, har nu förbytt till upphöjelsens tillstånd. Även som människa var han helt och fullt Gud, men han gjorde inte bruk av sin fulla makt och härlighet. Denna frivilliga utblottelse tog sitt slut i och med himmelfärden och tronbestigningen. Inte bara såsom evig Gud utan också i sin antagna och skapade människonatur utövar nu den upphöjde Kristus alla sina gudomliga egenskaper helt och hållet. Paulus skriver: *Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden – döden på korset. Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn. (Fil. 2:7–9)*

Han hade låtit sig bli förnedrad och föraktad så att han skulle kunna gå in i vårt ställe och på korset lida hela straffet för våra synder, och så försona hela världen. Det var segern över synden, döden och djävulen som Kristus vann med sitt dyra blod. I påskdagens tomma grav, i uppståndelsens omvittnade faktum, bekräftades att detta försoningsverk godtagits av Fadern såsom lösepenning för våra själar, så att vi nu får förlåtelse för alla våra synder när vi tror på honom.

Allt detta hade nu gått i uppfyllelse. Efter 40 dagar tillsammans med lärjungarna, då Jesus visade sig för många andra vittnen för att bekräfta att han var uppstånden, vände han tillbaka till den himmelska tillvaron hos Gud. Det ska noga sägas att himmelfärden inte bara var någon andlig upplevelse som av lärjungarna omtolkats i fromma bilder, eller någon märklig drömsyn, utan en verklig, fysisk händelse, precis som uppståndelsen verkliga var att Jesu döda kropp fick liv igen. Samma kropp som led och dog är den som uppstod och som for upp till himlen.

Sonen har förvisso alltid varit hos Fadern och den helige Ande. Han är ju själv evig Gud. Men nu är också hans mänskliga kropp vid Faderns högra sida, densamma som en gång vandrade i Judeen och området däromkring. Han som var förnedrad har blivit upphöjd. Nu är han inte längre på jorden på det sätt som han var från sin födelse fram till himmelfärden. Det gällde endast under en begränsad tid, och vi kommer inte få se honom på det sättet igen förrän på den yttersta dagen, inför vår egen himmelfärd.

Från Faderns högra sida regerar Kristus över sitt eviga rike. Han är inte en frånvarande kung som överlåtit styret till några ställföreträdare med höga kyrkliga poster, utan en aktiv och handlingskraftig herre som upprätthåller och utvidgar sitt rike. Aposteln liknar kyrkan vid en kropp där Kristus själv är huvudet, och vi är lemmarna (1 Kor. 12:27). Han är mitt ibland oss. Han kommer till oss i Ordet och sakramenten. I synnerhet är han kroppsligen närvarande i nattvardens bröd och vin, med samma fysiska kropp som farit upp till himlen. Det må vara omöjligt för förståndet, men för Gud är ingenting omöjligt, och han handlar precis så som han lovade när han instiftade sakramentet.

Genom sina utvalda tjänares förekunnelse låter han evangeliet gå ut till alla människor och omvänder förkrossade och förtappade syndare till att tro på hans frälsning. Det var därför han sände den helige Ande till apostlarna på pingstdagen, som han också lovade i predikotexten: *"Se, jag skall sända er vad min Fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden, tills ni har blivit beklädda med kraft från höjden."* Apostlarna fick mottaga detta synliga tecken för att visa att det som de förkunnade var Guds Ord. När vi i deras efterföljd predikar samma evangelium är det då Kristus själv som är verksam.

Vi ska alltid komma ihåg att Guds rike är ett andligt rike som Kristus regerar genom evangelium, inte genom några världsliga makter. Guds rike är inte till för att skapa fred mellan länder, rätta till sociala orättvisor och verka för miljön. De som hoppas på det synliga gudsriket möter ett problem i Kristi himmelfärd. Gud har ju därmed avlägsnat den som skulle genomföra den nya tänkta världsordningen. Kristi rätta plats är enligt dem inte på Faderns högra sida, utan på en jordisk tron över ett enat världsrrike. För att råda bot på den saken har man hittat på villoläran om tusenårsriket, så att de kan få tillbaka den synliga Jesus i sitt världsliga sammanhang. Detta är inget annat än otrons uppror mot Gud. Mot detta ska vi fasthålla: Guds rike är inte av den här världen. Jesus har fullbordat allt som han kom ner till jorden för att utföra. Nu verkar han genom nådemedlen för att skänka syndernas förlåtelse och ikläda oss sin fullkomliga rättfärdighet. Det är så vi får sann frid i våra hjärtan. Kristi himmelfärds dag är en segerdag för den andliga världsordningen som bygger på evangelium, och som förkastar fåfänga människotankar och obibliska idéer.

Så han är nära oss, trots att han har farit upp till himlen. Vi tror det eftersom han har lovat det. Vi möter honom i Ord och sakrament. Det är en stor tröst för oss mitt i denna världens elände. Ändå är detta bara en försmak av det som ska komma, det lilla i jämförelse mot det stora som är utlovat åt alla heliga. Kristi himmelfärds dag påminner oss att Jesus ska komma tillbaka på samma sätt som han en gång for upp. Vid tidernas slut ska vi få se honom öga mot öga, och få gå in i hans härlighet, i kraft av Guds förlåtelse och rättfärdighet. Det är en gemenskap med Gud som vida överstiger allt vad vi kan föreställa oss här. Då förverkligas den yttersta meningen med livet och vår tillvaro här. Då får vi fara hem till Gud.

Amen.

Bön: Herre Jesus Kristus, du Guds Son som på jorden för vår skull bar törnekronan och nu, som vår fullkomlige Frälsare, bär ärekronan på Guds högra sida. Från jordens dalar prisar vi dig, du vår ständige förebedjare hos Fadern. Vi ber dig: Vidga över hela världen det rike du har grundat genom din seger på korset. Giv oss kraft att vara dina sändebud tills vi en gång med alla helgon får skåda din härlighet och sjunga ditt lov i himmelen. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.